

melzésére
eményekre
el földott
hó 1-től
közre az
tt tételeit
cs-Wörgli
nként és

hősége.

60
30
50

sen tud-
okat ugy
szerez
vörös-
t be kell
vagyulás.
a mint
yözöttek
e taná-
kévé oly
ehet fo-
erősebb
barnára
ily, egy-
forró —
papiron
egyszere,
penészt
pasztal-
pir me-
ték min-
rt már
fenti jó

nak ide-
zölhetjük
az író.
a kívánt
ezt soha

mnánk oly

ve olvas-
; — te-
tantum

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárda-utca.
Ide küldendő a lap szellemi részét
illető minden közlemény.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre - 6 frt - kr
Fél évre - 3 frt - kr
Negyed évre - 1 frt 50 kr
Egyes számok 10 krért.
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadó-
hivatalban kaphatók.

NÉPJOG.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárda-utca.
Ide czimozendők az előfizetési pén-
zek, hirdetések és nyilvántértek.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre - 6 frt - kr
Fél évre - 3 frt - kr
Negyed évre - 1 frt 50 kr
Egyes számok 10 krért.
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadó-
hivatalban kaphatók.

Pártkérdés?

A tapolcai kerület választói által az országgyűléshez intézett, s a zsidó emancipáció eltörlését tárgyazó kérvény folytán a függetlenségi párti képviselők körében keletkezett vita alkalmából, január 19-én kimondotta a kör, hogy e kérvény elvetését, tehát a zsidó emancipáció sértetlen fenntartását pártkérdésnek tekinti, s a függetlenségi párt programja kiegészítő részének tartja.

Mi úgy tudjuk, s e tudomásunkban magunkat semmiféle kör határozata által megtevesztetni nem is engedjük, hogy pártunk programja azon tétel: Magyarország legyen önálló független állam, mely minden külállam befolyása nélkül intézze bel- s külügyeit — ennél fogva mindazok, kik Magyarország függetlenségéért küzdenek, a függetlenségi párt tagjai, habár egyes más kérdésekben külön egymástól eltérő nézetük legyen is.

Nincs kedvünk ezuttal vitázni arról sem, vajjon észszerű, helyes-e általában, ha éppen pártunk akarja a „Zsidó párt” elnevezést kiérdemelni. Feleljen meg önmagának mindenki erre, a mint hajlama, meggyőződése vagy tán legtöbb esetben körülményei követelik.

Hanem igen is szólni akarunk arról, mert e hallgatni tiltja a kötelesség, hogy Budapesten némelyek elfelejteni látszanak azt, miként ők a függetlenségi párti választók képviselői ugyan, s mint ilyenek képezik az országgyűlési, de koránt sem az országos függetlenségi pártot: midőn tehát a párt programját megtoldani akarják, olyasmibe kapnak, mihez jogunk nincs, s a mire őket egyetlen választó sem bízta, de nem is bízhatta meg.

S nem beszélünk itt éppen a jelen határozat érdeméből kiindulva, mert a dolog mai állásaként — dacára saját nézetünknek — ép úgy fognánk tiltakozni, ha a

képviselő uraknak — kik közül egynemelyeknek csak annyi az érdeme, hogy jobb hiányában megtették, vagy éppen véletlenül megtették — eszükbe jutna azt mondani, miként a függetlenségi párt programjában az antisemitizmus is befoglalatik, mint midőn most azt mondják, hogy programunk kiegészítő része a mindenáron való zsidó barátság: mert mi csak egy pártkérdést ismerünk, s ez Magyarország függetlensége; ez a kérdés az, mely alkut legkisebb parányában sem tűr meg, — s ezt igen jó lesz folytonos emlékeztetben s figyelemben tartani — ezentul pedig oly kérdést, melynek feltétlen meg kellene a párton belől hajolnunk, nem ismerünk.

Azért bármiként tiszteljük is egyik másik másik kiválóbb megpróbált képviselő személyes tulajdonait s érdemeit, tagadjuk, hogy nézetük oly irányadó legyen, melyet csak elfogadni lehet, de melynek helyességéhez szó sem fér, s tiltakozunk ellene, hogy egyéni nézeteiket a pártra, a párt tagjaira dogmaként rá erőszakolják.

Legkevesebb fogadjuk el pedig irányát s vezérlését azoknak, kiket még mint pártunk elleni harezosokat, mint pártunk elleneit is ismertük.

Nincs okunk, következképpen jogunk sincs arra, hogy igaz megtérésükben kételkedjünk, de azt tudjuk s valljuk, hogy nem ők vannak hivatva pártunk irányára, pártunk alapelveinek meghatározásában döntő befolyást gyakorolni. Mindenki csak a maga megillető helyén jó katona, s az aránytalanul magas talapzat a sikerült szobrot is megcsúfítja.

Egyébként a kérdéses határozatnak nem tulajdonítunk kelleténél nagyobb súlyt, alig van annak több hordereje, mint egy meghiusult kísérletnek, mert tudjuk, hogy a párt zöme a nép, ily határozatra reá sem hederit, s hisszük hogy azon képviselők kik ellen a határozat irányul, bírnak annyi önállósággal, hogy nézeteiket nem lesznek hajlandók a kör hivatalos kijelentésének alá-

vetni, másrésztől alapelvünk szent igazsága felől való meggyőződésben megtalálják az erőt, hogy pártunk szétrobbantása csinjét megakadályozzák.

— A magyar kormány a Bécs, Linz, Grätz és brünni leleczházakban elhelyezett magyar illetőségű gyerekeket saját pénzén nevelteti fel — németekké. Eddig 60 ezer, jövőre 72 ezer forintot szándékozik kidobni erre a czélra. No ha Magyarországnak ily haszontalan kiadásra van, de magyar leleczházak felállítására nincs pénze, s ha Magyarország törvény hozása még ezt is megsavazza — valóban megérdemli, hogy az ezer évet túl ne érje, s az utókor spiritusban mutogasson belőlük a muzeumokban, mint egyes példányait azon nemzetnek, mely saját magától vonta meg a falatot, hogy elleneit annyira segíthesse — hogy őt meg semmisithessék.

Nehány szó megyénk földműves polgáraihoz.

Rég szokása a magyarnak,
Hogy a jussát nem hagyja,
De ha vele bántani tudnak,
Az ingét is odadja.

Nemzetünk a művelt világ előtt már a multban e két erényéről volt ismeretes; 1-ör hogy vitéz, mert századokon keresztül védbástyája volt a nyugati civilizációnak: 2-szor hogy vendégszerető, mert nyitva állt mindenkor kapuja bárkinek s szöknie kellett a vendégnek onnan, hova esetleg betért, ha azt akarta, hogy valamikor haza is mehessen. A történelem tanúsága szerint a magyarok még Ázsiából hozták magukkal ama szokást, hogy ha valaki született, háboruba, illetve harcra ment, vagy onnan szerencsésen visszajött, ha a családban valaki meghalt stb lakodalmat, tort csaptak; szóval, ettek, ittak, mulattak, lett legyen vigságuk avagy szomorúságuk; mely szokások hazánk számos vidékein, különösen megyénkben, mai napig is dívnek. Vessünk a multa fátyolt. A kérdés most az, vajjon ama szokások, a mai állami életünk s körülményeink közt fentarthatók-e?

Míg a multban kis összegű adó, mű-

nak emberek, kik kétségtelenül vezetésre képes intelligenciával, miveltséggel sőt tekintélyvel bírnak kik látják és nem helyeslik az állapotokat, ámde sajtáságos viszonyaink közt képtelenek elválasztani a társadalmi érdekeket a politikától... Ez az a punctum saliens, melyen ezekben megtörik minden jóakarát, s megszűnik még az ambíció is. Mások a cunctator szerepében tetszenek maguknak, s az időt és életet örök tervezéssel, és semmit tevésellel töltik, várják a jobb időt s a jelent oktalan scrupulositással pazarolják el.

Vétkeznek a társadalom érdekei ellen, mert az, ki használhatna és ezt tenni elmulasztja, tétlenségét indokolni nem fogja tudni soha még azzal sem, hogy balsikert, romlást tetteivel soha sem idézett elő; de kétségtelen, hogy tétlensége folytán soha sem tarthat számot a köztisztlet. azon kiváltságára mely egyedül azokat illet meg, kiket szívök és lelkesedésük a közérdek rovására soha nyugodni nem enged.

Akik pedig a társaságokban vagyon, állás vagy bármi hiányából tekintélyvel nem bírnak, intelligenciájuk erejét hiába vetik mérlegbe, az ő szavukra a régi bizalmatlanság korlátai, melyek az embereket egymástól elválasztják le nem hullanak, s a közjó előmozdítására irányzott törekvés szánó mosolyt vagy éppen gunyit idéz elő csupán, mert a bölcsejmondatot minálunk megfordítva áll, így: non quid sed quis.

Egy embert eleven tehetséggel, de képtelen képzelődés és ambícióval ver meg sorsa, minél fogva nem képes bevárni sorsának fordulatát, mely őt a közemberek sorából tehetségénél fogva kiemelje, hanem erőszakos aetióra szánja magát. Hja! de a mai

TÁRCZA.

Non quis — sed quid!

Régi szándékunk, hogy tárcza írói tisztünkhez képest egyszer körültekintünk a kaposvári társas életben is; legalkalmasabb időnek látszik erre a farsang, midőn legtöbb derült, mosolygó arccal találkozunk az ember, s így az ott időző legkellemebb. Az emberek is legmegközelíthetőbbek akkor, midőn a terhes napi foglalkozás taposó malmából kiszabadulva, az évad divatához képest felkeresik a mulatságok termeit; kit vérmérséklete, pezsgő ifju vére, kedélye visz oda, könnyen belemerül a vigalom árájába, s a jókedvű embert nem nehéz megközelíteni, akit pedig csak a divat hatalma s jóakaratu embertársainak szokásos megszólásától való félelem visz a carneval termeibe, az kelletlenül is jó képet mutat a rossz játékhoz.

Hol is van tehát az a mi társas életünk? Fogós kérdés, melyre valószínűleg úgy kell felelnünk, hogy sehol, mert Kaposváron hiába keresünk azon városias, életteljes mozgalmat, melyben a társadalom különféle osztályai a valódi közérdek helyes fölfogásával egy közös cél elérésére törekednének, mely az együtt élés lehetővé és kellemessé tételében áll.

De hát ne kívánjunk ily sokat. Tudjuk mi azt jól, hogy a társadalomban a műveltség, intelligencia, vagyon, foglalkozás és izlés csinálja az osztályok választó falait; tudjuk azt is, hogy e választó falak mindenhol a világon fennállanak, s azokat a legszabadlelvűbb, s legnemesebb ideáknak,

minők az egyenlőség és testvériség — lehető legteljesebb mérvben való keresztül vitele sem szüntette meg soha, sehol a világon: de tudjuk azt is, hogy osztály különbségek dacára egységes társas élet nem lehetetlen; mert a közélet komoly ügyeinek intézésében a közérdek az egyedüli működési alap, ez alapon pedig a különböző osztályok egyénei egyesülhetnek, s a közös célok elérésére, az érintkezés könnyítésére kezét foghatnak egymással.

Ámde társadalmunkban nem osztályok, de társaságokra oszolva élnek, terveznek, dolgoznak, s mulatnak az emberek, s e társaságokat nem a fent elősorolt egyéni tulajdonok, hanem a rokoni kötelék, érdek közösség és személyes barátság tartja össze, vagy separáben ja.

Innen van az aztán, hogy az osztályok meg nem alakulnak közös érdekek keresztül vitelére, s innen van az, hogy kifejlődött társas élet az összetartozandóság érzete nincs meg sem a magasabb műveltség által megkülömböztetett intelligenciában, sem a nép értelmes józan elemeiben.

Nem csuda aztán, hogy a közélet komolyabb érdekeinek felszínre jutásával nem juthatnak vezérszerepre oly egyének, kik egyéni tulajdonaiknál fogva a társadalom imént említett két osztályának támogatására igényt tarthatnának és sajnálkozva kell tapasztalunk azok sikereit, kik saját osztályaikból kiválva, a közélet javait, mint uratlan vagyont saját érdeküknek zsákmányolják ki, s a közönség örülhet ha az így előre tolt magán érdek a közérdekel nem nagyon áll ellentétben.

Ez a képe a mi társadalmunknak s nincs remény, hogy egyhamar e kép vonzóbb lehessen. Van-

veltség kisebb foka következtében kevesebb igény, a fényüzési hajlam hiánya mellett, megbírható volt a dinundánium, mai nap-ság a roppant nagy adé, a kárhozatos fény-tízés, a midőn a földmives leány is selyem réklit, keztyűt visel, bársony cipőben jár, alig hihető, hogy e mellett a törzs-vagyon semmivé tétele nélkül, muzsikás lakodalom, 10—14 sógor, koma résztvevése melletti disznótor, két három farsangi bál, nagyobb baj nélkül is megtartható volna.

Vannak sokan, kik, hogy fiuk avagy leányuknak muzsikás lakodalmat csaphas-sanak, drága kamatra lelketlen tüzérektől, zsidóktól, kik a civilizáció ködménye alatt, mai kormányunk áldásos működésének élő pióczáiként gomba módra szaporodnak — kölcsonnt vesznek föl; megbírhatlan kama-tokra.

Ekkor aztán jön az állam a maga óriási követeléseivel, hiszen a ki százakat tud költeni lakodalomra — így gondolko-zik a végrehajtó — a nagy adót is könnyen megfizetheti; és mert nem lehet, ingó-ságaidat akarja kótya-vetyére juttatni. Hozzá nőd vagy gyermeked beteg, néhány forint kellenék orvosra, patikára nem telik. Pénzt akarsz minden áron. De tisztességes kölcsonnt nem kapsz. A takarékpénztár csak váltóra ád. Jótálló nincs. Mit teszesz? Elmégy az zsidóhoz, hisz az szívesen ád, nem is mondja meg senkinek. Nem jut eszedbe az, hány keserű könyhullatás ösztönzi azon ösvényt, mely a zsidó házához vezet? Hány ártatlan szív szakadt már meg azon meleg kézzorítások alatt, melyekkel a zsidók az ügyefogyott emberek feje alól az utolsó iz-zadt párnát is kihuzzák. És ily kegyetlen tényállás mellett hozzá fordulsz, és az meg-könyörül rajtad, ha igen alázatosan és szé-pen megkéred, ad huz forintot huszonötért egy hónapra.

Aztán lejár a hónap, de nincs 25 for-int, kéred a zsidót, várjon még egy hó-napig.

Sok könyörgésre rá áll.

De új biztosítékot kell adnod, 25 frt helyett már 30 frttal tartozol, egy kis ka-matban pedig 5 forint készpénzt kell neki fizetned.

Ez így tart félévig. És ekkor már 100 forinttal tartozol. És a zsidó nem vár, ha-nem licitál, és te koldusbotra jutótól

Törvény, mely a zsidó kezét megkötné, még nincsen.

Hol, kinél keressünk támaszt, segítyt e baj ellen?

Egyelőre önmagunkban és senki más-ban kedves polgártárs.

világban a közönségesnél nem sokkal nagyobb te-hetség nem tűnik fel az intelligencia körében, s így hősünk saját osztálya emberei közt nem véli az óhajtott sikert elérhetni. Tehát kívül, s azon tár-saságokat, melyekbe műveltsége, állása utalja, el-hagyja s lejjebb száll fokozatát. Nagyhangu szavakban, eredetinek mondott — valóban pedig or-dinaire — magaviselével megszerzi magának azok támogatását, kiket izlések és műveltségi állapotuk alantass volta nem csak eltávolít a distingváltabb tár-saságoktól, de lassankint oda visz, hol már még a nép is elfogy, hol a demagogia elzüllött alakjai tanyáznak. Amde a társadalom tisztességes elemei össze nem tartanak, s a művelt elem nem iparko-dik a tisztességes munkás polgárt felvilágosítani: kétség-telen hogy ez utóbbi, kinek talán az előbbi osztályé-val némi ellentétes kívánatai is lehetnek, részint a demagogok lármája, részint az intelligens osztályok vértannjaként fellépő érdek politikus által elcsábít-tatik, s midőn emezt vállaira emeli nem tudja azt, hogy nem szolgálja a társadalom és az igazi demod-cratia érdekeit, de felhasználják oly irányban és érdekekben, melynek ha valódi mivoltát ismerné, he-lyes morális érkeke folytán megvetéssel fordulna el tőle.

Végre is sikert arat, s a siker abban áll, hogy a társadalom egyes békeséges osztályait egyes ma-neuerekkel egymás ellen uszítja, a kevésbé művelt tehát féltékenyebb elemet arczátlannul felhasznált jelszavakkal a másik ellen tartja össze, s annak tömegével imponál a műveltebb elem törekvéseinek.

A viszonyok ily ismeretével már most lép-jünk be egy mulatságba s látni fogjuk, hogy a zilált

Ha nyom is a szükség, tärjünk, szen-vedjünk. Mert minden szükség, minden nyo-mor kisebb annál, mint a milyent a zsidó kölcsonn hoz reánk.

Aztán takarékoskodjunk. Akinek ötven krajczár jövedelme van naponkint, az ne költsön el ötvenkét krajczárt.

Avagy pedig azt hiszik, hogy a jó ma-gyar szokásoknak, de melyeken a zsidó nő nyakunkra, fenn kell maradni, különben megszűnik a magyar magyar lenni? Nem, élni fog a magyar nemzet örökké, hanem mindezek helyett tegyük szokássá gyerme-keinket iskolába járatni erkölcsiség hazasze-retet, takarékosra oktatni, belőlük hasz-nos állampolgárokat és jó gazdasszonyokat nevelni, s ha megházasítjuk avagy fűjhez adjuk, a mennyire telik segítségük a helyett, hogy evé-re, ivásra fecséreljék kevés vagy-onunkat; mert, a mint Istóczy mondá: — „a mely nemzetnek az anyagi jólét feltételeit megszerezniök s biztosítaniök sikerült, annak társadalmi állapota nemcsak értelmi és er-kölcsei tekintetben nevezetesen javult, hanem politikai tekintetben is döntő tényezőkké emelkedtek. Ellenben az anyagi pusztulás-sal, a társadalom kötelkei meglazulnak és lesz nemzetünkbelől egy éhenkórász, megvá-sárolható, elnyomorodott proletár szolgál-had, a melynek egy életérejéé kiszívó iránta természeténél fogva ellenséges indulattal viseltető zsidó csorda kegyetlen szeszélye fog törvényt szabni. Viszi.

Országgyűlés.

Mult heti tudósításunknak folytatásául jelent-jük, hogy január 17-én a pénzügyminiszter elhelyezett tőkékkel folyó jövedelem megadóztatásáról szóló törvényjavaslat 36 szótöbbséggel elfogadtatott, a somogyi képviselők közül a javaslat mellett, tehát megadóztatásra sza-vazott: Fekete Lajos, ellene szavaztak: Forn-szek Sándor, Gr. Somssich Imre, Som-sich Pál, Szalay Imre, Szabó Kálmán, Január 18-án a biztosítási szerződésektől fizetendő illetékekről.

Január 20-án pedig rövid tárgyalás után a „dézsmaváltási tartozásokról“ szóló javaslatokat szavazta meg a többség.

Következett ezután a kérvények tár-gyalása. Első sorban felvették azon kérvények, melyeket 35 róm. kath. esperesi kerü-let egyházi s világi tagjai intéztek a képviselőházhoz, az alapítványok kath. jelle-gének megóvása, a polgári házasság eszméjének el-ejtése, a vallásellenes társulatok megakadályozása, a vasár-és ünnepnapok megóvása stb. tárgyakban; a tárgyalás, mely alatt a kérvények védelmére csupán Jánosy János és Göndöcs Benedek szó-láltak fel, e napon be nem fejeztetvén, másnap foly-tattatott s vége az lett, hogy a kérvények a kor-mánynak kiadattak.

Január 22-én vette kezdetét a tapoiczai —

társadalmi viszonyok meglátzanak azon mulatságo-kon is melyek az elite táncvirágalmak körén kívül tar-tatnak, s arra volnának szánva, hogy azokon a tár-sadalom különféle elemei a jó egyetértés kedvéért találkozzanak; mert az ily mulatságoknak, azok speciális érdekei szerint, kik akár hivatva, akár hivatás nélkül csak tülhajtott ambícióból, a köz-életben szerepre vergődnek, külön — legtöbb esetben politikai — céljaik is vannak, s így a saját képeni társadalmi cél ezekkel soha el nem érik.

Lássuk csak! a polgári elem mulató helyén vagyunk, hol igen egésséges kép tárulna elénk, ha egyedül azon osztály tisztességes mulatságát lát-hatnánk; amde a polgárok mulató helye profán érdekek tanyájává van téve, s megjelennek ott a műveltebb elem „önkéntes száműzöttjei,“ s a mu-latság rögtön elveszti kedélyes alakját, mert a jó kedv külszine alatt foly az érdekharcz, ádáz irigy-ség és gyűlölködés.

A politika és közélet harlequinjei sikra szálla-nak, s egymást túllícitáló izetlenséggel ajálgatják silány érdekeik támogatását a romlatlan kedélyű, józan gondolkodású polgárnak, ki végre is a sok izetlenségtől megundorodva a harlequinokról vett mértéket az intelligens osztályra alkalmazza: ne csudálkozzék aztán senki, ha a polgárnak nincs bizalma a tétlen intelligencia iránt, a tevékeny ke-dőt pedig megveti.

Es ha még ez eddig volna, de nem eddig van. A lepolgylottabb társaságba, hol tisztességes polgárok közé a művelt osztályok elbukott, s elzüllött alakjai is belevegyl-nek s ötszerepet nyerne, s toasz-

ismert — kérvény feletti tárgyalás, vagyis a zsidó kérdés megvitatása, a két napon át tartott szó-harcban résztvettek Istóczy Győző, ki határo-zati javaslatában az emancipáció eltörlését sürgeti, mely javaslat pártolásra Ónody Géza szölet fel. Mocsáry Lajos, Irányi Dániel, Jókai Mór nem tartják a kérdést felettebb fontosnak, a tapoiczai kérvény pedig szerintük figyelmet sem érdemel. Derekesan megfeleltek a zsidó pártoló uraknak Hermann Ottó Verhovay Gyula és Szalay Imre.

Verhovay Gyula élesen ékesszólással ostromozta az alszabadelvűség külön nemét, kiemelve különö-sen a zsidó szabadelvűséget, beszéde végén következő határozati javaslatot nyújt be: „Utasítsa a ház a kormányt, hogy:

1-ször, befolyásának és tekintélyének egész súlyával hasson oda, hogy a zsidó vallásfeleket be-ső és külső szervezete a kor követelményeihez képest megalapították, és az állam föfelügyeleti jo-gának minél hatásosabb gyakorlása biztosítottassék;

2-ször, a zsidó zugszkolák gyökeres kiirtására alkalmas eszközökről és kellő biztosítékokról gon-doskodó törvényjavaslattal egyidejűleg adjon be je-lentést a zsidók népnevelési és theologiai iskolázta-tását rendező intézkedésekről;

3-ször, addig is, míg a zsidó anyakönyvek ve-zetése törvény által szabályoztatnék rendleti uton intézkedjék, hogy a zsidó anyakönyvek szokásos vezetése megszüntetvén, az állam adózási és honvé-delmi érdekei ezentul oly rendszerességgel ki ne játszassanak;

4-szer, adjon be a honosítási törvényt oly irányban módosító javaslatot, mely az állam er-kölcsei, jogi és kulturai céljait kockáztató zsidó-bevándorlásnak gátot vet;

5-ször, intézkedjék, hogy az élelmi és ital-cikkeknek meghamisítása és különösen ilyeneknek a külföldi forgalomba hozása szigorú rendszab-lyokkal korlátoztassék, s az italmérési jog rendezé-sével a korlátozási jog is szabályoztassék;

6-ször, gondoskodjék az iparviszonyoknak mi-nél gyorsabb és minél czélszerűbb rendezéséről;

7-szer, terjeszzen be törvényjavaslatot a föld-birtokviszonyoknak és hitelviszonyok oly irányu rendezésére nézve, hogy egyrészt a váltóképesség megszorítottassék, másrészt, az árverés alá jutó birtok-estnek és gazdasági felszerelésének el nem árve-rezaetó része meghatározottassék, és ezáltal ugy a földbirtok folytonos értéksapannását, mint a föld-birtok kimerülését elősegítő gyakori birtokos-válto-zás korlátoztassék.

Beadja: Verhovay Gyula, Szalay Imre, Bé-kássy Gyula, Hentaller Lajos, Lázár Lajos, Vido-vich György, Tóth Antal, Jánosy János, Simonyi Iván, Széll György, Ónody Géza.

Verhovay után Szalay Imre beszélt, ez-afolyán Jókai Mór, s a vita folyamában felszólt Tisza Kálmán állításait, szavazatával Verho-vay határozati javaslatát támogatja. Az előre ha-ladt idő miatt az ülés végét érte, de a vita befe-jezve nem lön s folytatása 27-re tüzetett ki. *

HIREK.

— Gruber János a szili vál. kertület orsz. képviselője — mint ériesültünk — be-teg s e hó 13-ka óta szobáját el sem hagy-hatta. E betegség az oka annak is, hogy a képviselő ur, ki állásából folyó kötelességé-

tokban dicsértetnek csupán azon ér-dekből, hogy az ily mulatság morálitása és tisztessége kétségbe ne vonathassék magas ran-gu, előkelő idegenek is hivatnak, kik a legjobb akarata s reményekkel jelennek ott meg, s fogalmuk sincs róla, hogy ők csak a szintér de-coratiói voltak, kiket e szerepre tisztességtelen tervek érdekében használtak fel. Ha megtudják, minő véleményt alkotnak magukban rólunk s tár-sadalmi viszonyainkról?! . . . *

Ki van hivatva segíteni ez állapotot? Azt hisszük azon osztály fiatalága, melynek műveltsége finomabb morális érkeke garantíát nyújthat a vál-tozás előidézésére. A mozgékonyabb, lelkesültebb fiatalág, ha kezébe veszi a társas élet kusztál ügyeit, könnyen kibonthatja a csomót, melyet egy-ek rossz akarata bonnyoltott össze, s a művelt ele-mek közt levő ellentétek kiegyenlítése által megal-kothatja azon erős phalanxot, mely további tevé-kenységében hatalmasan fogja támogatni. Kiket a műveltség és jó izlés különbben is egy osztályba utal, nem sok kell, hogy szorosabban is egyesüljenek, a fiatalágnak csupán a kovásznak kell lennie. Az erős egy célra törekvő intelligencia meg fogja nyerni a maga befolyását a népre is, mely látva annak jóakarátát s nemes tevékenységét, meg fogja tisztelni bizalmával is és elfordul azoktól, kik le-szálnak hozzá érdekből — de azokkal szorit kezét, kik felemelni kívánják őt önzéstelenül: ekkor aztán más képe lesz a mi társadalmi életünknek is. Előre tehát művelt fiatalág!

Gereben.

nek lelkiismeretesen megszokott felelni, az utóbbi fontos országgyűlési tárgyalásokban részt nem vehetett, szavazatát sem érvényesíthette.

— **A harmadik győgszertár felállításának** kérdését tárgyalta 24-én a megye egészségügyi bizottsága, s abban állapodott meg, miszerint Kaposvárott egy harmadik győgszertár felállítása a már létezők fennállását veszélyeztetné, s ehhez képest javasolja, hogy a megyei bizottság a felállítás ellen nyilatkozzék.

— **Oly enyhén** kezdődött a tél, hogy már hajlandók voltunk hinni, miként a koresolya sport kedvelőinek az idén nem is lesz alkalmuk kedvükre mulatni a jégen; bizony mikor az a sok eső, meleg idő járt, erősen próbára volt téve a koresolyázók türelme, kik egy kis jégért versenyt drukkoltak Tomich czukrászal, kinek tudvalevőleg egész existenciája nem kevésbé van „jégre építve”, mint a koresolya sporté. Végre is a türelem télen jeget terem, s valóban, pár hete oly keményen közszóntott be a koresolya évad, hogy szinte hajlandók volnánk fagyásnak indult kezünk lábunkra való tekintetből egy kis izgalmas nyhe időért reklamálni az éghez. Ki nem állhatjuk ugyanis a hideget, s ez egyetlen és utolsó oka annak, hogy nem vagyunk magunk is működő hívei a koresolya sportnak, mert ez egyetlenél eltekintve, annál pompásabb mulatságot alig lehet képzelni, melynek meglegyen sportzerű természetén kívül még költészete is. . . . A kaposvári koresolyapályát a kedvező idő alkalmából napoként sokan, kedélyes sőt vidám társaságok keresik fel, kik közül sokan a szép koresolya sportot valóban ügyesen s kedvvel művelik. Ez is egyike azon alkalmaknak, melyek a művelt közönséget mulattatva összetartják, s a társas élet kellemeit emelik. A kaposvári koresolya társulat megalakulása Hódossy Lajos tszéki bíró ur érdeme.

— **Hírét hallottuk**, de a „Somogyban” is meg van írva, hogy a „Szarvas” koresmában doktor estély volt. Ezek a doktor estélyek igen kedélyes mulatságok voltak lenni, melyeknek egyszer más-
kor kezünkbe jutott meghívójából ki olvasható, hogy azért kell azokat a másodrendű helyeken tartani, mert a főrendező urnak a Babóchay étterem nagyon aristokratikus. Egyébiránt abból áll a multság, hogy az emberek barátokznak, politizálnak s aztán «B r u d e r s c h a f t o t» isznak, az az: bevételnek a Doktorok rendébe: így vétetett be a rendbe Simplicius is legutóbb. Sokan voltak jelen, felköszöntéseket pedig min teresültünk: Roboz István, Németh Ignác, Miklós István és Csorba Ede urak mondták. Egyébként a multság vígan ment, minél fogva a doktor estélyek is számot tarthatnak reá hogy a farsangi krónikában felemlitessenek.

— **Barcza József** álarozos bált rendez február 6-án: a meghívó ekként szól: a far ang farsangja! Fontos tudnivalók! Hushagyó kedd nevezetessége! Rendkívüli nagy és csodás bohózatokkal felszerelt fényes álarozos bál a «Korona» szálloda e célra különösen kiálarczozott tánctermében. A műsorozat, Orpheus és Plutó még soha nem látott csárdása, a fekete laptá csodás műtete, nagyszerű Szollos Jádi csárdás művészi hangjára, táncolja Hugli híres balletmester a bolondok herkulese (nagy örömmutatványa), 12 órakor bohózatos gyászmenet, a nagy bögő ünnepélyes temetése, érdekes gyászbeszéd híres szónoktól, a gyászmenet zenekísérettel indul és a Rákóczi march újabb javított zenéje mellett tér vissza, Francia négyes rendező Hugli balletmester. Mindezekben részestilhet álarozosok 50 krt nem álarozosok 80 krt. Kezdeté 8 órakor. Minden álarozos a saját arczképét kapja, mint belépti jegyet. A tiszta jövedelem Barcza József zenekarának szervezési költségeire fordították, miért is a n. ér. közönség számos látogatásáért esd Barcza József és zenetársulata (dr. Simplicius).

— **A kaposvári iparos ifjuság** képző és segélyező egylete f. é. január 21-én tartotta meg évi rendező közgyűlését. A gyűlés megnyugvással vette tudomásul miként az egylet vagyoná készpénzben 431 ftt 19 kr. ingóságokban pedig 202 ftt 65 kr. tesz. A befőtendő tisztségekre a választás megejtetvén, a leltők lett: Szabó János, pénztárnok: Czékly Erazmus, főjegyző: Pány Kálmán, a l j e g y z ő: Vörös Nándor, e l l e n ő r ö k: Schild György és Mondschein Sándor, k ö n y v t á r n o k: Eisner Jakab, h á z g o n d n o k: Polonyi Pál, O r v o s: Dr. Réthi Ignác, b e t e g l á t o g a t ő: Hónig Mór, V á l a s z t m á n y i r e n d e s t a g o k: Szita István, Péteri Ferencz, Ékes Miklós, Peterka József, Stercer Antal, Acsai György, Weisensel Ede, Jankovics József, Tóth József, Róder Pál, Lusztig Adolf, és Konecz Gyula. P ó t t a g o k: Lubics Lajos, Kelemen Zoltán, Sárdi István, és Nagy József. Végül tisztelendő Szabó József reath. segéd lelkész ur választatott tiszteletbeli taggá. Ezután Nobl József elnök urnak sikerdus fáradataitlan működéséért jegyzőkönyvileg, köszönet mondatván a gyűlés bezáratt.

— **Tabi levelezők** a következő történetkéről értesít: A mult hó végével egy falusi legény meg áll a tabi lutris bolt előtt, kezében tartva három rescontót s vizsga szemekkel végig olvassa a táblán ki tett számokat. Egyszerre elvörösödik s büszkén megállva a boltajtóban, magasan tartja a három

rescontót s így kiált be a boltba: »hallja az Ur! látja-e ezeket a számokat? nyertem!» A lutris szokásos nyájassággal kéri a legényt, hogy lépjen be a boltba s mutassa meg a rescontókat; »majd talán megbolondultam« mondja, hogy bejegyek, vagy hogy oda adom a czédulákat. »Itt van nézze-e, az egyikén rajta áll a 49, a másikon a 66, a harmadikon az 50, most hát fizesse ki az ur!» nagynehezen mégis sikerült a lutrisnak a legényt a boltba csalni s a rescontókat tőle elvenni, akkor látja, hogy a rescontók először is már régiek s mindegyiken csak egy-egy szám van, nevetve behasítja tehát azokat s vissza adván, így szól a legényhez: »maga barátom nem nyert semmit!» A legény azonban reá sem halgat, hanem oda kiáltja: »no majd ki fizeti ám ezt az ur!» s nagy mérgesen kirohant a boltból. Az utcán ezalatt többen sereglettek össze, s megértvén a dolgot, tréfásan ki 50, ki meg 100 forintot ígért a rescontóért, de ő azokat meg sem hallgatva a rescontókat zsebre dugta s gyors léptekkel sietett haza falujába. Másnap délelőtt a legény szülői ünnepiesen öltözve, beálltanak a lutrishoz s tisztelegesen köszönve, így szólal meg emberünk: »Maga kérem a lutrisra?« igen! lőn a válasz. »hát miért nem fizette ki tegnap, vagy miért nem akarja kifizetni fiamnak a pénzt, a mit a lutriából nyert, és hogy merte a czédulákat elhasítani?« (ekkor már szépen megváltak ragasztva.) A lutris mosolyogva elkezd az öregeknek magyarázni, hogy miben áll a dolog, de az öregeknek csak nagy nehezen lehetett megmagyarázni, hogy ha a számok kijöttek is a lutriába az még nem nyérés, végre megnyugodtak volna csak abba a feneketlen sárba ne kellett volna annyira fáradozni, a legény azonban szentül megfogadta, hogy neki nem kell sem lutri sem rescontó többet, ha ingyen adnák is.

— **Kunfi Simont**, Martyn Viktor kamarás urral történt s a Népjogban is említett affaireje folytán a kaposvári Nemzeti Casinóból kiballotirozták. Picegeporesz!

— **Meghívó**. A somogyvármegyei régészeti s történelmi társulat f. évi február hó 5-én, délután 4 órakor a megyeház szokott helyiségében vála s z t m á n y i ü l é s t fog tartatni, melyre a választmány t. tagjai tisztelettel meghívotnak. Az ezt megelőző nyilvános ülésben, melyen az érdeklődő vendégek is szívesen lesznek látva, a legközelebb beérkezett érdekes régiségek lesznek bemutatva. Kaposvár 1883. jan. 20. Meghívásból közli: Melkárd Gyula társ. titkár.

— **Figyelmeztük** a t. közönséget, hogy »Irodalom« rovatunkban ismertetett s Révay testvérek kiadásában megjelent Régenyvilág, ugy Révayék egyéb kiadványai is kaphatók Hagelman Károly ur könyvkereskedésében; ezen könyvek kiállításának külsinje, mint kellemes olvásmányul szolgáló tartalma valóban megérdemli a t. közönség figyelmét.

— **A farsangi idény** alatt Hagelman Károly ur papir-díszmű kereskedésében igen csinos cottillion ördök voltak kaphatók, sőt még most is esinios készlet van belőlük; láttunk oly szépeket is, hogy bizony egy-másik kivált valami bájos tánczsnő kezéből kapva többet ér — némely ur III-ter class randjelénél is.

— **Táncestély**. A kéthelyi fiatalság nagy sikerrel tartotta meg f. hó 17-én bálját. A terem zöld galyakkal ligetté volt átalakítva. Jó kedv volt elég, melyet a rendezők figyelme és udvariassága fokozott. A négyeseket 24 pár tánczolta. Levelezők a jelek voltak közül: Körmeny Vilma, Szilvássy nőv. Amberg Malhilo, Csurda Lujza s Vázsony nőv. (Kéthely) Liss Erzsike, (Marczali) Bogyai Margit Inház Vilma, Khim Margit, (P.-kovácsi) Schweitzer Mariska, (Bajcsa) Szabó Terka, (Kaposvár) k. a. továbbá: Amberg Alojsné, Csiba Ferenczné, Csurda Józsefné, Inház Kálmánné, Kiefert Antalné, Kiss Istvánné, Körmeny Ferenczné Schweitzer Jánosné, Szakács Lajosné, Szilvássy Lajosné, Vázsony Józsefné, Vázsony Sándorné urnóket említi.

— **Esküdt József** zimányi lakos ismert vásári tolvaj csizma lopás miatt f. hó 15-én a vásár tartama alatt elfogott. Kérdőre vonatván kitünt hogy a lopott csizmákat Buczkó Szabó Antal kaposkeresztúri lakosnak 2 ftt 50 krt eladta; az itteni rübzos emel a foglár tizedes közbenjöttével K.-Keresztúron kutatást eszközölt, hol nemcsak a lopott csizmákat hanem egy pár cipőt, harisnyákat s több apró vásárcikkeket is találtak, a lopott tárgyak tulajdonosait csak részben sikerült kitudni.

— **Sipos József** Kaposvárról Báltasszékre áthelyezett vasúti kalauz m. é. november 20-án panaszt tett hogy 73 ftt tartalmazó tárczája elveszett; — a megindított rendőri vizsgálat akkor eredményre nem vezetett, a mult héten azonban a v. kapitánysághoz jelentés érkezett, hogy Keceli Győreyné hegyi lakos családjában talált pénz miatt vizsály van, ennek félytán a rendőri előnyomozás rögtön megindított, melynek folyamán a talált tárcza 73 ftt tartalommal elkoboztatván minthogy a tárczában levő és Sipos József nevére szóló kinevezési okmány és szabadjegy a káros kiletét kétségtelemé tették. — a pénz a károsnak kézbesített; az úgy pedig további eljárás végett a kaposvári kir. jbirósághoz tétetett át.

Nyilatkozat.

A »Somogy« legutolsó számában Ring Fülöptől nyilatkozat jelent meg, melyben ő beismeri, hogy irodám által ellene foganatosított végrehajtás miatt, engem igen érzékenyen megsértett, egyszerű mind tiltakozik ama elterjedt hír ellen, mintha engem tetteleg is bántalmazott volna.

Midőn ezen beismerését egyrészt tudomásul veszem, másrészt ugyanazon nyilatkozatban brutális

bántalmazásom miatt kijelentett fájdalmát visszautasítom, bocsánatkérésével meg nem elégszem, és miután tőle más uton elégtételt nem vehetek, a törvény útján keresem bántalmazásomért az elégtételt. Kaposvárott 1883. január 23.

Svarcz Samu,
ügyvéd.

Midőn e nyilatkozatnak helyt adunk, nem lehet, hogy a történet feletti megbotránkozásunknak, s azon meggyőződésünknek kifejezést ne adjunk, hogy az ítélő bíróság a törvény szigorát akként fogja alkalmazni, mint azt a dolog természete kétségen kívül megkívánja.

Videkről.

Teleki, 1883. január 16.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Ha valaki lapok útján nyilvánosság elé akar valamely tárgyat hozni, különösen oly esetekben mikor valamely személyről akar írni, annak szerintem birni kell oly szellemi tehetséggel, amely az olvasó közönséget munkájával kielégítse, én részéről ugyan nem rendelkezem ily szellemi vagyonnal, csak mint egyszerű földműves szükkörü ismereteimet mindössze a falusi iskolában szereztem, ennek következtében nincs is szándékom olyan munkába kapni, melyhez nem értek, az miről írni akarok csak egy zsidó.

Tisztelt Szerkesztő ur becses lapja mult évi 52-ik száma melléklete véletlen kezembe kerülvén, melyben olvastam, hogy »mire nem képes a zsidó«, erre vonatkozólag eszembe jutott nekem is, hogy csakugyan »mire nem képes a zsidó«, szerintem ahol bármely csekély nyeresemény mutatkozik, ennek érdekében a legnagyobb tolkodásra és a legocsmányabb szemtelenségre; egy esetet, mely nálunk történt akarok felhozni, mely a maga érdekében ugyan csekélység, s ennél fogva kérem a tisztelt Szerkesztő urat, csak úgy vegye fel becses lapja hátsábjára, ha azt arra méltónak találja.

A tárgy tehát lesz egy zsidó, ki itt nálunk némelyek által elég érdemtelenül tekintetes Ney Manó urnak nevezetét magát; erre csak az a megjegyzésem, hogy ezt a tekintetes címet éppen jogtalanul bitorolja, miután sem olyan szakértelme, sem olyan iskolázott műveltsége, sem olyan anyagi körülménye nincs, mely után a fenti címet megérdemelné, egy olyan községben, mely 85—90 házból áll, birja a regale bérletet, melynek értéke csak pár száz forintot tesz ki, azonban van itt a falu közelében egy kis pusztá, papi birtok, talán egyetlen egy, mit a zsidók birnak bérben, ehez valamely részben ő is társ, hol ő viszi a pumi szerepet, valószínűleg innét tartja magát jogosultnak a fenti címre, a Manó nevet csupa magyarosodásból használja, mert voltaképpen Máttyás, s a Manó név pedig úgy hiszem Emauel névből van átvéve.

Ez a szemtelenség zsidó velem azt a turpisságot követte el, hogy miután nóm varrónó s ezzel összeköttetésben álló cikketek s némely fűszer féleket tart eladásra, de csak bent a szobában, nem mint nyitott üzlet, csekélység az egész, és ezért a község birája által felszólítottatott, hogy kezdésemmel hagyjak fel, mert ez érdekelni ő fizeti a jövedelmi adót, tehát nem engedi meg, hogy itt más csempészkedjen, természetesen erre aztán én nem vártam bírói ítéletet, megmondottam magam, hogy zsidó ennyire nem vagy emancipálva, s hogy szándékát érvényesíthesse a legközelebbi bíró választáskor a tek. szolgabíró ur elé is felhozta az ügyet, természetesen kinevettetett.

A legközelebbi napokban a községben egyik tisztességes családdhoz be állított valamely dologban ez a zsidó ur, hol a Népjogot az asztalon megpillantván, azt kezdte böcsmérlni, hogy ezt nem érdemes jártni, minden esetre azért, hogy a zsidóságot oly nagy mértékben szellőzteti, az illető házi ur védelmére kelt a lapnak s azon megjegyzést tette, hogy tán azért haragszik a szomszéd ur, hogy azt jövedelői, hogy az 1884-ik évkor sokkal boldogabb új évvel üdvözöljük egymást. Ő ugy mond: nem tudom mit csinálna ez a rongy magyar zsidó nélkül, nem tudna meg élni sem, akinek sem esze, sem pénze, hisz most is sokban a zsidók tartják a lelket, előbb kimennek ezek a rongyok, hisz mi ez a csekély magyar, ennek ellensége tóth, rácz, horvát, maholnap azok parancsolnak. Hát ilyen szeretett honfi társak a zsidók, hogy így nyilatkoznak az ily rongyszedő hadak is.

És mégis csak kevéssel ezelőtt egy alkalommal az adta elő magát, midőn egy telkes polgár saját hortermésit kibutelázás végett bejelentette az előljáráshoz, találkoztak oly egyének kik őt leszándékozták akaratjáról lebeszélni, mert mint mondták akkor, szegény zsidónak kell szólni, pedig bekár ezen kártékony falu, pusztító fajról — még gondoskodni is.

De bocsánat hosszúra nyult levelemért, mely után maradtam a tisztelt szerkesztő urnak aláírtos szolgája

Szabó István.

Nyilatkozat.

A „Népjog“ 1883. január 12-iki számában alulírottól a „A balaton mellől“ cím alatt M... ch aláírással egy cikket jelent meg, mely által a mint értesítve vagyok, — több egyén érzi magát megsértve. Minek folytán kötelességemnek ismerem ezennel kijelenteni, hogy említett cikkek megbán-tani senkít sem szándékoztam, s hogy az egész cikkek csupán élcz akart lenni, különösen pedig a Szálly (álnév) urra vonatkozó rész egyáltalán va-lótlanságot tartalmaz s így azt ezennel vissza vo-nom, s ha valaki általa magát mégis megbántva érezné, tőle ezennel bocsánatot kérek.

Mihalovich,

Irodalom és művészet.

A Regényvilág újabb hat füzétét (10—15) vettük és e hat füzet csak újabb buzdítás arra, hogy e kiváló szép-irodalmi vállalatot, melyet az elsőrangú kül- és belföldi írók egész sora a többi hason irányú vállalatokkal összehasonlít-hatatlannal magaslatra emel, ösztönöz meggyőződéssel és leg-melegebben ajánljuk a magyar olvasó közönség azon részé-nek, melynek finom műveltségéről első sorban megszólott olvasmányát tanúsítják. Az elsőfüzettel megkezdett regények, Jókai Minden poklokon keresztül, Beniczky né Bajza Lenke Tévészett urak című eredeti művei min-den fejezetükben, minden sorukban újabb élvezetet nyujtanak. Mark Twain, a kitiűnő amerikai humorista Koldus és király című elbeszélése oly gyönyörű olvasmány, hogy egyes folytatásait valóban feszülten várjuk. A Regény-világ fel ölel az irodalom minden ágát a mennyiben ezt a lap hivatásával és irányával, melytől mostanáig el nem tért, összegyűjthetőnek találja. — Újból ajánljuk e ki-tűnő és olcsó folyóiratot. Előfizetési ára: negyedévre 1 frt 95 kr., félévre 3 frt 90 kr. Mutatványszámot kívánatra bár-kinek küld a kiadóhivatal: Révai Testvérek könyv-kiadóhivatala Budapesten; IV. Váci-utca 11. sz.

Különös ismeréssel kell megemlékezni a „Magyarország“ című s a magyarosodás céljainak szolgáló folyóiratról. Szerkesztője Ardényi Dezso, ki Pozsonyban és vidékén meybecsülhetetlen szolgálatakat tett az irányban a nemzet-nek. E folyóiratban, mely méltó reá, hogy minél nagyobb olvasó körre tegyen szert, a természet szerint sokféle ágazó és ágazható mozgalmat rendszeres feldolgozva, szerve-zetté alakítva találjuk. — Jóllehet a magyar sajtó minden orgánuma, kivált az utóbbi években, a körülmé-nyekhez képest kénytelen szolgálni a magyarországi érdekei, — mind az által szükség volt olyan közönyre, mint a „Ma-gyarország“, mely ne csak akkor, mikor a politikai, gazdasági, szépirodalmi s más rovatok tere enged, hanem mindig, és kizárólag a kérdéseket fejtegetse, emlegesse a publikum előtt. A derék lapot melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe és pártfogásába. A „Magyarország“ elő-fizetési ára: Egész évre négy forint. Negyed évre egy frt. Gyűjtőknek 5 előfizető után tisztelet példány. Az előzetési pénz a „Magyarország“ havi folyóirat kiadóhivatalába (Buda-pest, Sándor-utca 12. szám) címzendő.

Az „Ország-Világ“ keti kiadásának 4-ik füzete gaz-dag tartalommal megjelent s hozzánk beküldetett. E szám is a legérdekesebb, s művészi illusztrációkkal telt tar-talommal kerül az olvasó elé. Képei közül Mária Valéria főhercegnő kedves és sikerült arcját hozza, Auersperg Ag-laja hercegnővel; »Bál az udvarnál«; »Pusztaszeri rom-szépén sikerült képek. A képekhez aránylag kellő hatásban van a szöveg is megízva, mely kezdetén Mária Valéria fő-hercegnő életét és gyermekkorát a leghívebben festi: ezu-tán Karlovsky Endrénék »Gyógyulás« című kedves költe-ménye, mely magában is emelné a lapnak érdekes és mulat-tató tartalmát. »A migraine mint háziasító.« Csengey Gusztáv eredeti beszéde, mely egyedül az »Ország-Világ« részére lett írva, nem fogja elmulasztani az olvasó figyelmét. meg-vagyunk győződve, hogy a legjobb kedélyvel teszik félre a kiolvasott 4. számot! Ára negyedévrz 2 frt 50 kr. félévre 5 frt, egész évre 10 frt. | Előfizetheti Wilkens és Waidl kiadóhivatalában, Budapest, koronaherceg u. 3. sz.

A „Képes Családi Lapok“ 17. számának tartalma: „Mikor a rózsabimbó kinyílik“; beszély (folytatás), írta Márkus József. — „A pusztán“; költemény, írta Thuróczy Endre. — „Barneci kapitány“; beszély, írta Soó Árpád. — „Bükkösz Bálint leányai“; elbeszélés, (folyt.) írta Kádacs Riza. — „Szilvesteri kaland“; beszély, (folyt.) közli Gáman József. — „Heti tárcza“ (Győr vidéke viz alatt) írta Heti Klio. — „A jogászból nagyszerűen sikerült“; esemény, írta Turuk-Están. — „A feláldozott kéz“; elbeszélés, (vége következik) írta Raindorf, fordította Juhász Lajos. — „Jobb és bal“; fecsegés, írta J. L. — „Romanz“; költemény, írta Szappanos Sándor. — Képmagyarázat. — Mindenféle. — Képek: „Mint fogják a lajhárt.“ — „Herculanum romba dülése.“ — Mutatvány a „Föld és Népe“ című műből (10 kép). — Melléklet: A „Titokzatos vendég“ című regény 33—48 oaleala. — Előfizetheti: Menner Vilmosnál, Budapest IV. ker., papnövelde utca 8. sz. Egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr.

Gazdászati ipar és kereskedelem.

(E rovat alatt ezután rendszeres hasznos tudni valokat is ho-zunk a mezői s házi gazdaság, ipar stb. köréből.)

Kaposvári piaci árak.

Table with 2 columns: Item name and Price. Items include Buza, Rozs, Árpá, Zab, Métermázsánként.

A petroleum lámpa ez a szükséges rozsz. figyelmen, gondatlan kezelés folytán legnagyobb szerencsétlenség örökös forrásává válhat az által, hogy a bél elszenesedett darabkái a lámpa belse-jébe hullanak. Mindennapi használatban már egy hét alatt nevezetes mennyiségű ily szenes részecske gyűl össze, mely a tartályból kiáradó petroleumgőz-zel megtelik s ennek folytán felettébb gyúlékonyvá váll. Ha már most a lámpa hosszabb ideig égett, eloltásakor igen könnyen lehellik valamely még izzó szenes darabka a bétről, ez azután könnyen meg-gyújtja a bent összehalmozódott darabokat. Az ekként elvált tűz megmelegíti a petroleumot elzáró érc lapot, ettől megmelegedik a petroleum, páro-logni kezd, e párák szinte meggyúlnak s beáll a robbanás. Szükséges azért, hogy a lámpák tisztog-atásánál a bél megszűsenedett része mindennap gondosan eltávolítottassék, mert ez által a veszély fe-llettébb kisebbítettik, mert ha valamely égő darabka

lehull is, nem talál anyagot melyet meggyújtson. Ha a lámpa kigyullad s a lángot elfújni többé nem le-het, az egyedüli mentés az, hogy az egész lámpát lehető gyorsan vizes edénybe tesszük, de a víznek természetesen az egész lámpát el kell borítania.

Szerkesztői üzenet.

Tagyeni Károly. Vettük, jövő számunk hozza. R. J. Költeményt nem adhatjuk. Más közleményt kérünk. Pankota. Szives érdeklődését köszönjük. Lapok küldetnek.

Szerkesztésért felelős: Szalay Károly.

HIRDETÉSEK.

Beküldetett.

Vallner Samu, ismert vendéglős, ki tiz évig, mint főbérlet Kőröshegyen a nagyvendéglőt ke-zelte, folyó év kezdetével a tabi nagyvendéglőt vette át, s igéri, hogy zamatos étkezés és jó italai által a n. é. közönség teljes elismerét fogja kiérdemelni.

Nevezetes áruszállítás.

Kávé

és Thea behozatal. Legnagyobb! 12—12

Nagybani-árak mellett ajánljuk Hamburgból pos-tán s bérmentve ugyan, de nem vámentesen miután a határvárat itt megfizetünk nem lehet; utánvételt a csomagolásért mit sem számítva ut kilos zsákokban.

Table with 2 columns: Coffee/Tea variety and Price per kilo. Items include Sz. 1 Mokka, 22 Menado, 24 Java I, etc.

Thea fél kilo 75 krtól 5.50-ig. Orosz korona Sardinia öt kilos hordó 1.75. — Pontos szolgál-lat.— Árjegyzékek s kis posta mutatványok ingyen s bérmentve. Fenti árákért mindenkor csak va-lódi tiszta, jó ízű kávékat küldünk. Reális kiszol-gálás mellett — a mi változhatatlan elvünk — va-lódi kávé olcsóbban senki sem ajánlhat.

Funke és Kornberg, Hamburg.

Large advertisement for Hoff János malátakivonat. Includes text: 'Köhögés, rekedtség, mell- és gyomorhaj ellen', 'Hoff János malátakivonat-egészségi-söre', '58-szor kitüntetve', and contact information for Babochay Kálmán in Kaposvár.

Laptulajdonos és kiadó SZALAY IMRE

Kaposvárott, 1883. Nyomatott ifj. Hágelman Károly könyvnyomda-jában.